

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 160/19
Luxembourg, 19. december 2019

Sodba v zadevi C-418/18
Puppinck in drugi/Komisija

Po mnenju Sodišča Splošno sodišče ni storilo napake s tem, da je potrdilo odločitev Komisije, da v okviru evropske državljanske pobude „Eden izmed nas“ ne predloži zakonodajnega predloga

Sodišče, ki je odločalo v velikem senatu, je v sodbi Puppinck in drugi/Komisija (C-418/18 P) z dne 19. decembra 2019 zavrnilo pritožbo, ki so jo organizatorji evropske državljanske pobude (v nadaljevanju: EDP), naslovljene „Eden izmed nas“, vložili zoper sodbo Splošnega sodišča¹, s katero je to sodišče zavrnilo njihovo tožbo za razglasitev ničnosti Sporočila Komisije z dne 28. maja 2014 v zvezi s to EDP.²

V skladu s Pogodbo o Evropski uniji³ in Uredbo št. 211/2011⁴ lahko najmanj milijon državljanov Unije iz vsaj ene četrte države članice s pobudo pozove Komisijo, da v okviru svojih pristojnosti zakonodajalcu Unije predlaga sprejetje pravnega akta za izvajanje Pogodb. Preden organizatorji EDP začnejo zbirati zahtevano število podpisov, morajo pobudo prijaviti pri Komisiji, ki preuči predvsem njen predmet in njene cilje.

Patrick Grégor Puppinck in šest drugih oseb sestavljajo državljanski odbor EDP, naslovljene „Eden izmed nas“, ki je bila pri Komisiji prijavljena leta 2012⁵. Cilj te EDP je uvesti prepoved in prenehanje financiranja Unije dejavnosti, ki predvidevajo uničenje človeških zarodkov (zlasti na področju raziskav, razvojne pomoči in javnega zdravja), vključno z neposrednim ali posrednim financiranjem splavov. Po prijavi je EDP „Eden izmed nas“ zbrala milijon zahtevanih podpisov, še preden je bila uradno predložena Komisiji v začetku leta 2014. Komisija je 28. maja 2014 v sporočilu navedla, da v odziv na to EDP ne namerava izvesti nobenega ukrepa.

Organizatorji EDP so zato pri Splošnem sodišču Evropske unije predlagali razglasitev ničnosti sporočila Komisije in med drugim navedli, da je ta institucija zavezana predložiti predlog pravnega akta Unije v odziv na prijavljeno EDP. Splošno sodišče je odločitev Komisije potrdilo.

V zvezi s pritožbo je Sodišče najprej navedlo, da je namen EDP v skladu s členom 11(4) PEU „pozvati“ Komisijo, naj predloži ustrezen predlog za izvajanje Pogodb, in ne zavezati to institucijo, da izvede ukrep ali ukrepe, predlagane v EDP. Sodišče je dodalo, da iz različnih določb Uredbe št. 211/2011 izhaja, da Komisija, ko prejme EDP, poda morebitne ukrepe, ki jih namerava ali ne namerava izvesti, in obrazložitev razlogov za izvedbo ali neizvedbo ukrepov, kar potrjuje, da je to, da Komisija v odziv na EDP predloži predlog akta Unije, fakultativno.

Sodišče je nato opozorilo, da pristojnost zakonodajne pobude, ki jo Komisiji dajeta Pogodbi, pomeni, da se lahko ta institucija odloči, ali bo predložila predlog zakonodajnega akta, razen kadar bi na podlagi prava Unije tak predlog morala predložiti. Ta pristojnost zakonodajne pobude, ki jo

¹ Sodba Splošnega sodišča z dne 23. aprila 2018, One of Us in drugi/Komisija ([T-561/14](#)); glej tudi [SM 52/18](#).

² Sporočilo Komisije COM(2014) 355 final z dne 28. maja 2014 v zvezi z evropsko državljansko pobudo „Eden izmed nas“.

³ Člen 11(4) PEU.

⁴ Uredba (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi (UL 2011, L 65, str. 1, in popravek v UL 2012, L 94, str. 49).

⁵ COM(2014) 355 final.

ima Komisija, je eden od izrazov načela institucionalnega ravnovesja, ki je značilnost institucionalnega okvira Unije. To načelo pomeni, da vsaka od institucij izvaja svoje pristojnosti ob upoštevanju pristojnosti drugih institucij. V zvezi s tem je Sodišče navedlo, da je v skladu z Uredbo št. 211/2011 namen EDP državljanom Unije podeliti pravico, primerljivo s pravico, ki jo imata na podlagi členov 225 in 241 PDEU Evropski parlament in Svet, da od Komisije zahtevata predložitev ustreznih predlogov za izvajanje Pogodb. Ker pa pravica, ki je s tem priznana Evropskemu parlamentu in Svetu, ne posega v pristojnost zakonodajne pobude, ki jo ima Komisija, mora enako veljati za EDP.

Sodišče je prav tako poudarilo, da dejstvo, da Komisiji v odziv na EDP ni treba izvesti ukrepov, ne pomeni – v nasprotju s trditvami pritožnikov – da je taki pobudi odvzet polni učinek. Na eni strani je namreč mehanizem EDP eden od instrumentov participativne demokracije, ki so ob sprejetju Lizbonske pogodbe dopolnili sistem predstavniške demokracije, na katerem temelji delovanje Unije, in katerih cilj je spodbujati sodelovanje državljanov v demokratičnem procesu ter spodbujati dialog med državljani in institucijami Unije. Na drugi strani EDP, ki je bila prijavljena v skladu z Uredbo št. 211/2011 in ki upošteva vse postopke in pogoje, določene s to uredbo, sproži vrsto posebnih obveznosti Komisije, naštetih v členih 10 in 11 te uredbe. Po mnenju Sodišča posebna dodana vrednost mehanizma EDP ni povezana z gotovostjo njegovega izida, temveč z možnostmi in priložnostmi, ki jih ustvarja za državljane Unije, da v institucijah Unije sprožijo politično razpravo, ne da bi bilo treba počakati na začetek zakonodajnega postopka.

Sodišče je prav tako potrdilo pristop Splošnega sodišča, v skladu s katerim sporočilo v zvezi z EDP, kakršno je sporno sporočilo, spada v okvir izvajanja široke diskrecijske pravice Komisije in se mora zato v zvezi z njim opraviti omejen sodni nadzor, pri katerem se zlasti preveri zadostnost obrazložitve tega sporočila in neobstoj očitnih napak pri presoji.

V tem okviru je Sodišče še posebej potrdilo razlogovanje Splošnega sodišča, da Komisija s tem, da se je oprla na publikacijo Svetovne zdravstvene organizacije (SZO), ni storila očitne napake pri presoji, ko je ocenila, da to, da Unija financira več varnih in učinkovitih zdravstvenih storitev, med drugim na področju splavov, prispeva k zmanjšanju števila nestrokovnih splavov ter s tem tveganja umrljivosti in bolezni mater.

OBVESTILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je Sodišče sprejelo v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106